

ת"פ 54653/03/21 - מדינת ישראל נגד שי איסקוב, לידור אלפאסי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 54653-03-21 מדינת ישראל נ' איסקוב(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם רובין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. שי איסקוב

2. לידור אלפאסי (עציר)

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. העבירה בה הורשע הנאשם

הנאשם 1 (להלן - "**הנאשם**"), הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 ו-335 בצירוף עם סעיף 34א(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977-

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם בקשר רומנטי עם פלונית, שבתקופה מוקדמת יותר הייתה בקשר עם המתלון. עובר ליום 6.3.2021 טענה פלונית בפני הנאשם כי המתלון תקף אותה בעבר פיזית ומינית. בעקבות כך החליט הנאשם לתקוף את המתלון. לנאשם התגלה באמצעות הרשתות החברתיות כי למתלון בת זוג חדשה שגרה במעלה אדומים. בהמשך לכך, ביקש הנאשם מהנאשם 2 להגיע יחד אתו למעלה אדומים כדי לתקוף את המתלון, והוא אף הציע לנאשם 2 תמורה כספית בעבור כך. נאשם 2 הסכים להצעה, אך סירב לקבל תשלום. ביום 6.3.2021 הגיעו הנאשם יחד עם פלונית ואישה נוספת למעלה אדומים, לאחר שביררו באמצעות מודיעין 144 את הכתובת של בת זוג החדשה של המתלון. הנאשמים המתינו כשעה למתלון עד שראו אותו יוצא מבית הוריה של בת זוג החדשה, כשאתו אחיה הקטין. אז, יצאו הנאשמים מרכבם, כשנאשם 2 מחזיק עמו סכין יפנית וגז מדמיע. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם לא ידע שהנאשם 2 מחזיק סכין. הנאשמים שאלו את המתלון מספר שאלות כדי לוודא את זהותו, ולאחר שזה מסר את שמו, הם תקפו אותו. הנאשם בעט בבטנו של המתלון והיכה בו באגרופיו. באותו זמן ניסה הנאשם 2 להתיז על המתלון גז מדמיע, זאת ללא הצלחה כיוון שמיכל הגז היה תקול. בהמשך לכך הנאשם 2 הוציא את הסכין היפנית מכיסו וחתך את המתלון בראש, בזרוע, בירך ובגב, כל זאת בעוד הנאשם תוקף את המתלון באגרופים. מעוצמת החתכים העמוקים נשברה הסכין היפנית. אחר הדברים האלה, נמלטו הנאשמים מהמקום ברכבם. כתוצאה מכל האמור נגרמו למתלון שני חתכים עמוקים בגב, אשר אחר מהם נסגר בשתי סיכות, והוא נזקק לטיפול כירורגי של נקז חזה. כמו כן, נגרם למתלון חתך בראש באורך של כ-8 ס"מ אשר נתפר. המתלון אושפז בבית חולים למשך שלושה ימים. בגין העובדות האמורות, הורשעו שני הנאשמים בעבירה האמורה לעיל. להשלמת התמונה יצוין כי בעניינו של נאשם 2 הגיעו

עמוד 1

הצדדים להסדר טיעון סגור, בעקבותיו נגזר עליו בגין העבירה בה הוא הורשע לפי כתב האישום שלפניו, עונש של 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. כמו כן, נגזרו על הנאשם 2 עונשים נוספים בגין תיקים שצורפו על ידו, וכן הופעלו מאסרים על תנאי מתיקים קודמים. הפעלת המאסרים המותנים נעשתה חלקה בחופף.

2. ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

המאשימה הגישה כראייה תדפיס רישום פלילי של הנאשם (תע/1). מעיון בתדפיס עולה כי לנאשם שלוש הרשעות קודמות. ביום 9.3.20 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית ונגזר עליו עונש של קנס בסך 1,000 ₪. ביום 7.3.2017 הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בביצוע עבירות של סיוע לשוד מזוין, קשירת קשר לעשות פשע, סיוע לשוד, שוד, ועבירה נוספת של סיוע לשוד, ונגזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר על תנאי. ביום 23.10.2013 הורשע הנאשם בבית משפט לנוער בחיפה בביצוע עבירות של שוד מזוין, קשירת קשר לעשות פשע וניסיון לגניבה, ונגזר עליו עונש של 100 שעות שירות לתועלת הציבור.

3. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה, כי הגם שאין מחלוקת על כך שהנאשם לא ידע שהנאשם 2 הביא עמו סכין לזירת האירוע, ושהנאשם עצמו לא השתמש בסכין, הרי שנוכח העובדה שהנאשם הוא זה שיזם את האירוע בכללותו וגייס את הנאשם 2 לצורך מימוש התוכנית העבריינית, אזי יש לגזור עליו עונש זהה לעונש שנגזר על נאשם 2.

ב"כ המאשימה עמדה על כך שנסיונות האירוע חמורות, כיוון שמדובר באירוע מתוכנן שבוצע בחבורה תוך גרימת נזק חמור למתלונן. על רקע האמור טענה ב"כ המאשימה, כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 30 עונש של עד 44 חודשי מאסר בפועל. לטענת ב"כ המאשימה לנאשם עבר פלילי רלוונטי ועל כן יש למקם את עונשו באמצע המתחם, ולגזור עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל בתוספת מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן, בדומה לעונש שנגזר על נאשם 2.

4. טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי הנאשם הורשע על יסוד סעיף 34א(א)(1) לחוק העונשין, המטיל אחריות על מי שבנסיבות העניין לא היה מודע בפועל לאפשרות של ביצוע עבירה נוספת על ידי אחד מהשותפים לעבירה, אלא רק יכול היה להיות מודע לאפשרות זו. ב"כ הנאשם הבהיר, כפי שגם הסכימה המאשימה, שהנאשם לא ידע בפועל על כך שהנאשם 2 הביא עמו סכין לזירת האירוע. בהמשך לכך, ולנוכח העובדה שהנאשם לא עשה שימוש בסכין, טען ב"כ הנאשם כי יש לגזור על הנאשם עונש קל יותר מזה שנגזר על הנאשם 2. ב"כ הנאשם טען, כי יש להביא בחשבון שתכניתו של הנאשם הייתה לתקוף את המתלונן ולא לדקור אותו, וכי השימוש בסכין ודקירת המתלונן היו בגדר סטייה שסטה הנאשם 2 מהתוכנית המקורית. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי יש להביא בחשבון שהעבירה לא בוצעה בשל בצע כסף, אלא בשל הפגיעה המינית עליה ספרה פלונית לנאשם. ב"כ הנאשם טען, כי יש לקבוע מתחם ענישה של 9 עד 21 חודשי מאסר בפועל, וכי את עונשו של הנאשם יש למקם בתחתית המתחם, כפי שנעשה לגבי נאשם 2 למרות עברו הפלילי המכביד. בסיכומם של דברים טען ב"כ הנאשם, כי ראוי

לגזור על הנאשם עונש של תשעה עד 12 חודשי מאסר.

בסיום שמיעת טיעוני הצדדים השמיע גם הנאשם את דבריו. הנאשם מסר כי הוא מצטער מאוד ומתחרט על מה שעשה, וכי הוא מבין שהוא פעל בדרך לא נכונה. הנאשם הדגיש כי הוא הודה במיוחד לו כבר בחקירתו במשטרה. הנאשם הבהיר כי בפעם הבאה אם תהיה לו בעיה כלשהי אזי הוא יפנה לטפל בה בדרך המקובלת לפי החוק.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם .4

הערך המוגן על ידי העבירה בה הורשע הנאשם הוא הערך של שלמות הגוף ושמירת ביטחון האישי של אדם. בית המשפט העליון הדגיש לא פעם בפסיקתו, כי אין להשלים עם פתרון סכסוכים בדרך אלימה, בין אם תוך שימוש בכלי נשק חמים או קרים, בין אם בדרך של הפעלת אלימות ללא שימוש בכלי נשק (ע"פ 2161/13 חבשי נ' מדינת ישראל (16.5.2013)). הפסיקה הדגישה לא פעם, כי "**לנוכח נגע האלימות הקשה הפושה בחברתנו בייחוד בקרב צעירים**" הרי שיש להוקיע ולגנות את האלימות "**ביתר שאת על דרך ענישה מרתיעה**" (ע"פ 79/15 קנדלקר נ' מ"י (5.5.15)). במקרה שלפניי מדובר בתקיפה בחבורה אשר תוכננה מראש. בעקבות התקיפה נגרמו למתלונן נזקים חמורים, אם כי רוב הנזקים הם תוצאה ישירה של השימוש שעשה הנאשם 2 בסכין. לאור האמור, הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים היא פגיעה קשה.

מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה .5

ב"כ המאשימה הציגה בטיעוניה גזרי דין של בתי משפט מחוזיים, במסגרתם נגזרו עונשי מאסר משמעותיים על נאשמים שהורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

בתיק פלילי (מחוזי ב"ש) 24418-09-20 **מדינת ישראל נ' ששקוב** (8.11.2021), נגזר על נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עונש של 32 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם אשר החליט לתקוף את המתלונן לאחר שהתברר לו שהוא היה בקשר עם רעייתו. הנאשם השתמש באלת בייסבול וגרם למתלונן לשטפי דם, לחתך ביד ולשבר בפיקת ברך ימין.

בתיק פלילי (מחוזי י-ם) 40406-01-18 **מדינת ישראל נ' חימי** (31.3.2019), נגזרו על שני נאשמים שהורשעו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירה של איומים, עונשים של שלוש וארבע שנות מאסר בפועל. באותו מקרה המתלונן הותקף על ידי הנאשמים ונדקר פעמיים בבית החזה באמצעות אולר לדרמן. כתוצאה מאחת הדקירות נגרם למתלונן חזה אוויר קטן.

בתיק פלילי (מחוזי ירושלים) 66148-05-18 **מדינת ישראל נ' חסון** (1.11.2020), נגזר על נאשם

שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, עונש של 3.5 שנות מאסר. באותו מקרה היה מדובר בנאשם שנטל מביתו סכין בעלת להב באורך של 20 ס"מ ונעץ אותה בעצמה באמת ידו של המתלונן. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן חתך עמוק באורך של 12 ס"מ כולל פגיעה עצבית.

בת"פ (מחוזי י-ם) 31214-11-17 מ"י נ' מוגרבי (6.9.18), נגזר על נאשמים אשר הורשעו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עונשים של 40 ו-24 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה היה מדובר בשני נאשמים שהיכו את המתלונן בכל חלקי גופו, בעטו בראשו, הרימו והטיחו את גופו בקרקע, עד שבשלב מסוים הוא איבד את הכרתו. גם לאחר שהמתלונן איבד את הכרתו המשיכו הנאשמים להכותו. לאחר מכן הפשיטו הנאשמים את המתלונן מבגדיו צילמו אותו כשהוא ללא מכנסיו, ואחד מהנאשמים אף הטיל את מימיו על המתלונן השכוב על הקרקע מחוסר הכרה. כתוצאה מהאמור סבל המתלונן מחבלות בראשו, מדימום תוך גולגולתי ומפגיעה בשיניו. המתלונן היה מאושפז במשך שישה ימים.

בת"פ (מחוזי י-ם) 50139-12-16 מ"י נ' ענ'אג' (26.11.18) נגזר על נאשם שהורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות עונש של 52 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה היה מדובר בנאשם שתקף באמצעות סכין יפנית פסיכיאטר שטיפל בו. כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלונן חתך עמוק בפניו וכן חתך בעורף. לנאשם היה עבר פלילי שכלל 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות.

מנגד הציג ב"כ הנאשם גזרי דין שבהם נגזרו על נאשמים עונשים קלים יותר.

בע"פ 79/15 קנדלקר נ' מ"י (5.5.15), נדחה ערעורו של מערער אשר נגזר עליו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. באותו מקרה המערער דקר את המתלונן פעמיים באמצעות סכין מטבח חדה.

בע"פ 5470/15 עישאן נ' מ"י (16.6.15), נדחה ערעור של מערער שנגזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לאחר שהוא שהורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שדקר אדם במברג וגרם לו לחזה אוויר. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המערער נוטה לקולא, אם כי לא במידה המצדיקה התערבות בגזר הדין.

בע"פ 6310/14 פלוני נ' מ"י (16.6.15), קיבל בית המשפט העליון ערעור שהגישו שני מערערים אשר הורשעו בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונגזרו עליהם עונשים של 24 ו-20 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה היה מדובר במערער שהצטייד בחפץ שנחזה להיות אקדח ואשר היה מסוגל לירות כדוריות מתכת, ובמערערת שהצטיידה בסכין. המערער ירה באקדח לכיוון פלג גופו העליון של המתלונן מספר כדוריות של מתכת, ואילו המערערת נפלה על המתלונן בעודה אוזנת בסכין ואגב כך היא דקרה אותו בחזהו מצד שמאל. כתוצאה מן האמור נגרמו למתלונן פצעי ירי תת עוריים, שבר באצבע ופצע דקירה עמוק בחזה שגרם לחזה אוויר וחזה דם קטן. בנימוקיו לקבלת הערעור קבע בית המשפט העליון שהנזק שנגרם למתלונן לא היה מאוד חמור, ושמירב הנזק נגרם כתוצאה מהדקירה שהתרחשה עקב כך שהמתלונן אחז במערערת בזמן שנפל ואז זו נפלה עליו ודקרה אותו.

בע"פ 1964/14 **שימשילשווילי נ' מ"י** (6.7.14), נדחה ערעור של מערער אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונגזר עליו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. יצוין שבאותו מקרה היה מדובר בתקיפה בנסיבות לא שגרתיות, כיוון שהיה מדובר בעימות לא מתוכנן שלגביו חלו חלק מתנאי ההגנה העצמית.

כמו כן הציג ב"כ הנאשם מספר גזרי דין של בתי משפט מחוזיים אשר אינני רואה מקום לפרטם אחד לאחד.

6. כאן המקום להזכיר, כי עניינו של הנאשם 2 הסתיים בהסדר טיעון סגור בעקבותיו נגזר על נאשם זה עונש של 36 חודשי מאסר בפועל בגין העבירה נושא כתב האישום שלפניי. אין ספק שמנימוקי שוויון יש לעונש שנגזר על הנאשם 2 השפעה על העונש שראוי לגזור על הנאשם שלפניי. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם 2 הוא שהביא את הסכין לזירת האירוע והוא זה שעשה בה שימוש ובכך גרם לרוב הנזקים שנגרמו למתלונן. עוד יש להביא בחשבון, כי עברו הפלילי של הנאשם 2 מכביד בהשוואה לעברו של הנאשם. כן יש להביא בחשבון, כי חלק מהמאסרים המותנים של הנאשם 2 הופעלו בחופף. לאור כל האמור העונש שייגזר על הנאשם יהיה נמוך מהעונש המוסכם שנגזר על נאשם 2.

7. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במקרה דנא העבירה בוצעה לאחר תכנון מוקדם. העבירה הייתה פרי יוזמתו של הנאשם, אשר לצורך ביצועה גייס את הנאשם 2 ואף היה מוכן לשלם לו תמורה כספית בעבור השתתפותו בביצוע העבירה. נסיבות אלו יובאו בחשבון לחומרה לעת קביעת מתחם העונש ההולם.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה משמעותי ביותר. אכן, הנאשם לא ידע שהנאשם 2 יביא עמו סכין. ואולם, הנאשם הוא זה שכאמור יזם את העבירה והביא את הנאשם 2 לבצע אותה יחד אתו. יש לציין כי הגם שמוסכם שהנאשם לא ידע בפועל על כך שהנאשם 2 יביא עמו סכין הרי שהוא הורשע בין היתר על יסוד הוראת סעיף 34א(א)(1) לחוק העונשין, ומכאן שבנסיבות העניין היה הנאשם יכול להיות מודע לאפשרות האמורה, ועל כן הוא אחראי גם לתוצאות הדקירה.

הנזק שעלול היה להיגרם למתלונן הוא נזק גוף חמור. הלכה למעשה נגרם לנאשם נזק חמור למדי, בעיקר כתוצאה מהחתכים שנגרמו לו על-ידי הנאשם 2.

כאמור לעיל, הנאשם ביצע את העבירה לאחר שפלוגית סיפרה לו כי המתלונן פגע בה מינית. אין בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו של הנאשם, שכן נפסק לא פעם שאין להשלים עם יישוב של סכסוכים בדרך אלימה.

הנאשם בגיר יליד 1998, כך שאין ספק שהוא היה מודע היטב לפסול שבמעשהו.

יתר הנסיבות המפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין אינן רלוונטיות לענייננו.

8. מתחם העונש ההולם

לאור כל האמור, ולאחר שנתתי את דעתי גם לעונש של שנגזר על הנאשם 2, במסגרת הסדר הטיעון סגור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם עומד על 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

9. העונש המתאים

בקביעת העונש המתאים על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין.

הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הוא חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. הנאשם גם הביע חרטה על מעשיו, ונראה שחרטתו כנה.

לא התבקשה עריכת תסקיר בעניינו של הנאשם. במסגרת הטיעונים לעונש לא נטענו טענות של ממש לעניין נסיבות אישיות מיוחדות שיש לנאשם.

לנאשם עבר פלילי שפורט לעיל, הכולל שלוש הרשעות. שתי הרשעות הישנות יותר עוסקות בעבירות חמורות לכאורה - מעשי שוד - שיש להן רלוונטיות לעניינו בשל מרכיב האלימות שמובנה בהן. ברם, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבירות שבגינן נגזרו על הנאשם עונשים קלים יחסית, דבר שיש בו כדי להצביע על כך שנסיבות ביצוע העבירות לא היו חמורות באופן קיצוני. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון לחומרה כי העובדה שבית המשפט הלך לקראת הנאשם במקרים קודמים פורשה על ידו, למרבה הצער, שלא כהלכה.

יתר הנסיבות המפורטות בסעיף 40 אינן רלוונטיות לעניינו.

לנוכח האמור ימוקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם. אני סבור כי הגם שהנאשם יזם את האירוע הרי שיש להקל בעונשו בהשוואה לעונשו של הנאשם 2, הן מן הטעם שהנאשם 2 הוא שהביא עמו סכין לאירוע ועשה בו שימוש, הן מן הטעם שלנאשם 2 עבר פלילי מכביד מזה של הנאשם.

10. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. הנאשם יפצה את נפגע העבירה בסכום של 4,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.22 ובכל 1 בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי פרעון של אחד התשלומים

במלואו ובמועד יעמיד לפירעון מידי את מלוא סכום הפיצוי שטרם נפרע.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשפ"ב, 5 ינואר 2022, בנוכחות הצדדים.

חתימה